ה"ג שחט [י] **ואחר כך חתך פסולה בעלמ מוס קמקריב אלא אימא חתך ואחר כך קיבל. שחמטו בין שחיטה לקבלה כשרה: והא"ר זירא הצורם כו'.** אלמא המוס פוסל בקבלה: ומשני **אמר רב חסדא אמר אבימי חותך באבר עד שמגיע לעצם.** דלמא מוס הוא והדם מעובב ע"י חתיכה מלעלות ולירכם לפנים: **קבל ואחר כך חתך פסולה.** מילתיה דרבי אלעזר הדר ונקיט כמו אמר מר: **ש"מ דם המובלע באברים דם הוא יא).** וכדת נמי לחייב דאי לא הוי דם אהיכא חייל פסול יולא אמיא בעלמא: **דלמא משום שמנונית.** דחזיא לאכילה וחשיבי כבשר לאיפסולי ביולא דכתיב (שמות כב) ובשר בשדה טריפה ומיבלע בדם הרגל ונפקא דרך בית שחיטה ופסלה לה לדם שבמזרק: **ש"מ בשר קדשים קליס שילא.** מן העזרה לפני זריקה פסול ואע"פ שסופו לצאת אחר זריקה ולהיות נאכל בכל העיר השתא מיהא לא מטא זמניה ותיהוי הך דרב אמי אמר ר' אלעזר דלא כדרבי יוחנן דמכשר ליה לקמן בפר' כל התדיר (דף פט.): **דלמא.** כי אמרה רבי [אמי אמר ר' אלעזר]: **בקדשי קדשים.** אמר דמיפסל לפני זריקה ביולא לדברי הכל אחין סופו לצאת: **וקיבול דמן בכלי שרת בצפון.** לקמן ילפינן לה באיזהו מקומן (דף מט.) דסמך קבלה לשחיטה: **עמד.** בחלק דרומי של עזרה סמוך לאמצעה: **הושיט** [יב] **ידו לצפון ושחט שחיטתו בשרה.** לקמן [מח.]: ילפינן לה אותו בצפון ואין השחטו בצפון אבל המקבל צריך להיות בצפון הלכך קיבל קבלתו פסולה: **הכניס ראשו ורובו.** בצפון וקיבל כאילו נכנס כולו כדקי"ל [יג] בכל התורה רובו ככולו: **פרכסה.** לאחר שחיטה ויצאה לדרוס וחזרה כשרה דאין פסול יולא אלא מתוך המחילות. והאי וחזרה לאו דוקא [יד] אלא אידי דבעי למיתני סיפא גבי פנים וחוץ וחזרה לאשמועינן רבותא דאע"ג דחזרה פסולה תנא רישא נמי וחזרה: **שחיטתן בפנים** [טו]. דכתיב בשלמים (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד דהיינו תוך העזרה: **וקיבול דמן בכלי שרת בפנים.** קבלה בפנים נפקא לן מלעמוד [טו] לפני ה' לשרתו (דברים י) אלמא כל שירות לפני ה' הוא: **עמד בחוץ והושיט ידו בפנים ושחט שחיטתו בשרה.** לקמן בפרק כל הפסולין (דף לב.): ילפי' לה בן הבקר לפני ה' ולא השוחט לפני ה': **קבל קבלתו פסולה.** כדפרישית: **הכניס ראשו ורובו לאילו לא נכנס.** כדילפינן לקמן בשמעתין בבואם אל אהל מועד עד שיצא כולו וגבי עזרה [טז] דכתיב יעמוד לפני ה' בעי נמי כולו דכיון דגלי בחדא גלי בכולהו והכי אמר בשמעתין [יז]: **פרכסה.** לאחר שחיטה ויצאה לחוץ וחזרה פסולה דאיפסלא ביולא כדגמרי' פסול יולא בפסחים בכילד צולין (דף פב.) מהן לא הובא את דמה אל הקודש פנימה (ויקרא י) ומבשר [יח] בשדה טריפה (שמות כב): **דילמא.** הא דקתני פסולה באליה ויותרת כו' דאימורין נינהו ואימורי קדשים קליס קדשי קדשים הן: **היא בפנים כו' מהו.** לשחטה לכתחילה [יח]: **תלה.** הבהמה באויר העזרה: **על ירך.** משמע אצלו [יט]: **נתלה.** השוחט באויר העזרה מהו: **אמר ליה פסולה.** מיניה קגמר לה דשמע דקא"ל תלה ושחט פסול וסבר ה"ה לנתלה: **אמר ליה כשרה.** כדאמר ליה לנתלה ושחט: [כ] [**א"ל פסולה.** מיניה גמר כדאמר ליה בתלה ושחט ובנתלה וקבל וסבר ה"ה לתלה וקיבל]: **בקדשי קדשים.** דכתיב בהו על ירך: **כולן פסולין בר מן נתלה ושחט.** דבשוחט לא כתיב ירך אלא בנשחט כדכתיב אותו [כא] על ירך אבל תלה וקבל פסולה דאויר לפון לאו כלפון דמי ובעינן קבלה בצפון כדגמרי' באיזהו מקומן (לקמן מט.) ואף על גב דלא כתיב ירך בקבלה לפון מיהא כתיב בה: **בקדשים קליס.** לא [כב] כתיב בהו על ירך ולא כתיב בהו לפון כולן כשריס בר מנתלה וקבל דאין דרך שירות בכך: **דאויר פניס לפניס דמי.** דהא על כרחך פניס מיהו [כג] כתיב בהו ומודית דאויר פניס כפניס [כד]: **אם כן בקדשי קדשים.** אמאי פלגת אדאבוה דשמואל בתלה וקבל ליימא נמי אויר לפון כלפון דמי: **אלא אמר רבא.** כולה כאבוה דשמואל קאמר לה אלא דאבוה דשמואל לא חייבי בקדשים קליס: **בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים.** דבעינן על ירך אבל בקדשים קליס דלא כתיב על ירך כשרה תלה וקבל כשר בכולן דדרך שירות בכך ואויר לפון כלפון דמי ובקבלה לא כתיב על ירך: **ונתלה וקבל בין בקדשים קו'.** נמי פסול דקבלה שירות היא ואין דרך שירות בכך אבל נתלה ושחט כשרה דשחיטה לאו שירות היא ועל ירך נמי לאו בשוחט כתיב אלא בבהמה: **ליליתו.** ליליתו דאשו דהיינו שערו [טו]: **מתני' נתנו.** למתן דמו: **על גבי הכבש.** שאינו מקוס מתן דמיס או במזבח שלא כנגד היסוד וילפינן לקמן [דף נא.] דעולה טעונה מתן דמיס כנגד היסוד שהיא [כה] יסוד המזבח למטה ממתן דמה למעוטי קרן מזרחית דרומית דלא הוה לה יסוד כדאמרינן באיזהו מקומן (לקמן דף נג.): **למטה.** מחוט הסיקרא: **ואין בו כרת.** אין באכילתו כרת. ובגמרא [לקמן מז.] מפרש למאי איצטריך למתנייה:

שחט ואח"כ חתך פסולה. דדם פסול אינו בטל ברוב כדמוכח פרק התערובת (לקמן דף עט.): דגזרינן גזירה במקדש:

חתך [כו] **ואח"כ שחט כשרה.** ונסמוך דקאמר והביאום כתיב שתהא כולה לפניס היינו לכתחלה ע"כ: **שמע מינה דם המובלע באברים דם הוא.** פי' בקונטר' ונפקא מינה שחייבין כרת על אכילתו ואי אפשר לומר כן דהא קי"ל בכריתות (דף כא.): דדם האברים בטלו ואין לפרש דמיירי הכא להתחייב עליו משום דם קודש שנפרש מן האבר דפשיטא דשרי באכילה כדפירשנו בחולין (דף יד.) [כז] מכמה ראיות ונראה לפרש דאיירי הכא ליפסל ביולא ואפי' למ"ד אין יולא בבשר בקדשים קליס היינו משום דסופה לצאת אי נמי לענין דאין מועלין בו ואין חייבין עליו משום פיגול או לענין דם חטאת שניתן על הנגד: **דילמא באליה ויותרת הכבד.** וא"ת מ"מ תיפשוט דאימורי קדשים קליס שילאו לפני זריקה פסולין ונקמן בפרק כל התדיר (דף פט.): רולה לומר דכשרין וי"ל דמכאן אין ראיה דדלמא כר' אלעזר ס"ל דפסיל ביולא התם (תוספות) דא"ר אלעזר אימורי קדשים [כח] שילאו לפני זריקה פסולים ביולא ואין חייבין עליהן משום פיגול וכו' אבל רבי עקיבא מחייב [כח] וקשה לרב פפא דאמר התם בדעיילינהו לגואי בשעת זריקה לא פליגי פירוש דאינם פסולין הלא הכא קאמר פסולה וליכא לפרושי הכא דחזרה לאחר זריקה דדומיא דלעיל בבשרה הוי דמיירי בחזרה קודם קבלה וי"ל דה"פ עייליהנו לגואי לא פליגי פירוש דודאי חייבין עליהם משום פיגול דזריקה מועלת לחייב משום פיגול על יולא כי האי דלפני זריקה והיה לפניס בשעת זריקה אבל מכל מקום נפסל ביולא לכולי עלמא כדאיתא בשמעתין כי פליגי בעייליהנו בתר זריקה אי חייבין משום פיגול דהא עייליהו או לאו:

ירך אמר אביי בקדשי קדשים כולן פסולות [יז] בר מנתלה ושחט בקדשים קליס כולן כשרות בר מן נתלה וקיבל אמר [יח] רבא מאי שנא תלה וקיבל בקדשים קליס דכשרה דאויר פנים כפנים דמי בקדשי קדשים נמי אויר צפון כצפון דמי אלא אמר רבא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קליס כשרות [יט] בר מן תלה ושחט בקדשי קדשים [כ] נתלה וקיבל בין בקדשי קדשים בין בקדשים קליס בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא הוא בפנים וציציתו בחוץ מהו אמר ליה לאו אמרת [כא] והביאום לה' עד שתבא כולה לפנים [כב] הכא נמי [כג] בבואם [כד] אל אהל מועד עד שיבא כולו לאהל מועד: **מתני'** [כה] נתנו על גבי הכבש שלא כנגד היסוד נתן את הניתנין למטה למעלה ואת הניתנין למעלה למטה ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת הניתנין בחוץ בפנים פסול ואין בו כרת:

מסורת הש"ס

[ל] [לעיל כה.: ע"ש בכורות לט.: ע"ש], **כ)** [לקמן לב.:], **ג)** עי' ירושלמי יומא פ"ו ה"ו, **ד)** [שבועות כח.:], **ה)** לעיל כד. וש"נ, **ו)** ע' כתובות כה.., **ז)** הוריות ג:, **ח)** לקמן פב:, **ט)** עי' יחזקאל ח ג, **י)** ד"ה ונסכין:

הגהות הב"ח

(א) גמ' קבל אימא חתך ואח"כ קיבל כשרה וא"מ"כ חתך פסולה והא אמר וכו' אוזן הפר ואח"כ:

גליון הש"ם

[גמ' קיבל ואח"כ חתך פסולה. עי' מעילה דף ח ע"ב תוס' ד"ה אמר רבי חגיגה: גמ' קדשים קלים וכו' וקיבול דמן בכלי שרת בפנים. עי' לקמן דף מז ע"א בתד"ה איזהו מקומן וכו']:

שינויי נוסחאות

א) בש"מ ל"ג המוקף. ועי' ב"ח: **ב)** א"ר זירא. בסג' הלנוס לדף כה ע"ב כ' דהתוס' בבכורות גרסי' דתניא. ועי' תמרי צרופה: **ג)** נ"ל אזן הפר (ש"מ, ב"ח, גליון). וכ"כ בתוס' יומא נ ע"ב ד"ה ואת [הגרי"ב]: **ד)** גי' כ"מ אמר מר קיבל. ועי' רש"י: **ה)** ל"ל פסול (ש"מ): **ו)** פסולין (כ"י צ). וכן להלן בשריץ: **ז)** אמר ליה רבא (כ"י צ): **ח)** כולן כשרות בלל"ל (שמכ"י): **ט)** בבואם וגו' הגר"א מוחק פסוק זה וגורס תחתיו ובא וגו' אל המקום אשר יבחר ה' ושרת: **י)** חתך ואח"כ שחט כשרה בעלת כו' בלל"ל (*ש"מ). ועב"ן וק"ן גרסי לתרוייהו. ועי' אמרי צרופה שמקיים גירסתנו: **יא)** הוא דדם נפסל ביוצא בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים וג"מ שחייב עליו כרת על אכילתו דאי לאו דם הוא ובשר נמי לא הוי אהיכא חייל כו' (*ש"מ). ועי' ל"ק דלפי הגירסה שלפנינו בכ"מ ל"ק קושית התוס' על רש"י: **יב)** והושיט (כתה"י וד"מ): **יג)** דוקא דמאי מהניא חזרה בצפון ודדום והא לאו יוצא הוא אלא וכו' (ש"מ): **יד)** בפנים בעזרה (ש"מ): **טו)** מלעמוד כו'. הגר"א ל"ג לך קרא, וגירסתו ושרת בשם ה' וגו' העומדים שם לפני ה': **טז)** עזרה נמי דכתיב לעמוד כו' (ש"מ): **יז)** בש"מ נוסף אבל לגבי הכנסות [נ"ל הכשר] צפון לא בעינן כולו שהרי הוא עומד בעזרה (ש"מ וכתה"י): **יח)** בש"מ נוסף ולעיל דקאמר חתך ואח"כ שחט כשירה היינו בדיעבד: **יט)** אצלה כלומר שיהא אצלה בקרקע כל"ל (ש"מ): **כ)** כלן נחסרו ד' דיבוריס ממתמ טעות הדלומות: אין לרך שירות בכך. וקבלה שירות היא: תלה. הבהמה וקבל הדם מהו: אמר ליה פסולה. כדקאמרת לי בתלה ושחט (כתה"י וש"מ): **כא)** ושחט אותו (ב"ש): **כב)** דלא (ש"מ): **כג)** ל"ל מיהא (ש"מ): **כד)** כפנים אם כן כו' הד"ל (ב"ש): **כה)** ל"ל שיהא (שמכ"י ורש"ש): **כו)** דיבור זה לכאורה קודם ד"ה שחט. אבל עי' אמרי צרופה וממת דניאל: **כז)** ל"ל קדשים קלים (ש"מ): **כח)** נ"ל מחייב בפיגול ונותר וטמא משום דלא מפסל ביוצא ומיהו קשה לרב (גליון):

עין משפט נר מצוה

פט א ב מיי' פרק ג מהלכות פסה"מ הלכה טו:
צ ג מיי' שם הלכה ז:
צא ד מיי' שם הלכה ח:
צב ה מיי' שם הלכה טו:
צג ו מיי' שם הלכה י:
צד ז ח מיי' שם הלכה יא:
צה ט מיי' שם הלכה יב:
צו י מיי' שם הלכה יג:
צז כ מיי' פ"ג מהל' פסה"מ הלכה יד:
צח ל מיי' שם הלכה ח וע"ש בכ"מ:
צט מנ מיי' שם הלכה ח וע"ש בכ"מ:
ק ס מיי' שם הלכה יט:
קא ע מיי' שם הלכה יב:
קב פ מיי' פ"ג שם הלכה י:

תורה אור השלם

1. לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם זֹבְחִים עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה וְהֱבִיאָם לַיהוָה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶל הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם: ויקרא יז, ה
2. וְהָיוּ עַל אַהֲרֹן וְעַל בָּנָיו בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו:
שמות כח, מג

מוסף רש"י

הצורם כו'. [ולא לעיל כה ע"ב]:

שיטה מקובצת

חותך באבר עד שמגיע לעצם. והשתא לא הוי בעל מוס דאין נעשה בעל מוס [עד] שמגיע לעצם. וא"ת א"כ אמאי הדר ביה מהא דקאמר חתך ואח"כ שחט, וי"ל דמ"מ מוס עובר הוי קודם שיגיע נמי לעצם ולא מצי מקריב ליה עד שיעבור המוס, אבל בקבלה לא הוי פסול מוס עובר וקרינא ביה ספיר (מוס) (מדס הפר) שהיה (בו) כבר. כך פי' מורי הר"ר: **רש"י** ד"ה ומשני וכו' והדם מעובב ע"י חתיכה זו מלעלות ולירכם לפנים. ב"ב, והשתא אפילו חתך ואח"כ שחט כשרה, והאי דלא אמר אלא לפי שלא אמרינן (אמרי) [החיכר אמולה] כתירון ראשון (גליון):